

به نظر افلاطون

عجب! مگه روح

روح مجرده!

روح مجرده!

توضیحات

چیستی انسان

افلاطون

دیدگاه فلسفه دره بودن باستان

افلاطون به صورت روشن بیان کرد که انسان، علاوه بر بدن، دارای حقیقتی برتراست که محدودیت‌های بدن را ندارد. این حقیقت برترا همان نفس است که قابل رؤیت نیست. نفس با ارزش‌ترین دارایی انسان است و توجه و مراقبت از نفس باید وظیفه اصلی هر انسانی باشد تا بدین وسیله نفس زیبا شود و به فضای آراسته گردد. «تنها موجودی که به طور خاص دارای عقل و خرد است، نفس است و این نفس چیزی نامرئی است». «نفس جزء عقلانی انسان است که او را از حیوانات متمایز می‌کند و غیر فانی و جاوید است».

ارسطو نظر استاد خود افلاطون را پذیرفت که قوه نطق و قابلیت حیات مربوط به نفس است، نه بدن. بدن بدون نفس، یک موجود مرده است. نفس هنگام تولد حالت بالقوه دارد و هیچ چیز بالفعلی ندارد، نه احساس، نه محبت و نه نفرت و نه هیچ چیز دیگر. نفس، به تدریج این امور را کسب می‌کند و به « فعلیت » می‌رسد و کامل و کامل تر می‌شود. مقصود از «ناطق» بودن انسان صرفاً سخن گفتن او نیست، بلکه مقصود اصلی، قوه تفکر و تعقل است. انسان با قوه تفکر خود استدلال می‌کند. یعنی از تصدیقات و تصویرات خود کمک می‌گیرد و استدلال را سامان می‌دهد. گویا در هنگام استدلال، با خود نطق می‌کند. پس از تنظیم استدلال نیز با سخن گفتن و نطق محتوای استدلال را به دیگران منتقل می‌نماید.

دکارت، فیلسوف فرانسوی که هم درباره بدن و هم درباره نفس تحقیق کرده، بدن را ماشینی پیچیده می‌داند که به طور خودکار فعالیت می‌کند. اما این بدن، حقیقت « من » انسان را تشکیل نمی‌دهد. از نظر وی « من » همان « روح » یا «نفس» است که مرکز اندیشه‌های ماست. این روح است که با استدلال می‌کند، می‌پذیرد یا رد می‌کند. روح و بدن کاملاً از یکدیگر مجزا هستند و خاصیت‌های متفاوت دارند، گرچه با یکدیگر هستند و روح از بدن استفاده می‌کند. روح از قوانین فیزیکی آزاد است ولی بدن مانند دیگر اجسام از قوانین فیزیکی تبعیت می‌کند و آزاد نیست.

کانت، با استدلال دیگری که با استدلال دکارت متفاوت بود، به اثبات حقیقت ننسانی انسان و اراده و اختیار آن پرداخت. او گفت که انسان یک موجود اخلاقی و برخوردار از وجود اخلاقی است و یک چنین ویژگی بدون وجود اختیار و اراده آزاد معنا ندارد. اختیار نیز ویژگی نفس است، نه بدن که یک امر مادی است.

همه موجودات و از جمله انسان فقط یک بعد و یک ساخت دارند که همان بعد مادی و جسمانی است. آنان می‌گویند ذهن و روان هم چیزی جز مغز و سلسله اعصاب انسان نیست. از نظر ماتریالیست‌ها انسان یک ماشین مادی بسیار پیچیده است، نه چیزی فراتر از آن.

توماس هابز: او ذهن بشر را یک ماشین پیچیده مادی تلقی می‌کرد که شبیه یک دستگاه مکانیکی، مثل موتور اتوبیل، کار می‌کند.

مارکس: او انسان را فقط یک موجود مادی می‌دانست که نیازهای اصلی او را نیازهای مادی تشکیل می‌دهند و نیازهایی مانند نیاز به اجتماع و قانون و نیاز به اخلاق، همه به خاطر نیازهای مادی پیدا شده‌اند.

داروینیست‌ها که عقایدی نزدیک به ماتریالیست‌ها دارند، فیلسوفانی هستند که از نظریه داروین درباره پیدایش حیات و تحول تدریجی موجودات زنده و پیدایش انسان از حیوان نتایج فلسفی گرفتند و گفتند که انسان چیزی نیست، جز یک حیوان راست قامت؛ با این تفاوت که از سایر حیوانات پیچیده تر است و همان طور که یک کرم با یک پرندۀ تفاوت ندارد و هر دو حیوان شمرده می‌شوند، انسان نیز با آنها تفاوت حقیقی جز پیچیدگی ندارد. چون تفاوت واقعی میان انسان و سایر حیوانات وجود ندارد، نمی‌توان برای انسان ارزش ویژه‌ای قائل شد.

..... آموزش و پرورش :

..... دبیرستان:

..... دبیر:

دکارت

عقیده‌گذاری

دیدگاه انسان

کانت

ماتریالیست

دانش

توماس هابز

داروینیست